

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
[2] ἢ 'ς Πανὸς ἢ πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
[3] οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
[4] νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
[5] πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
[6] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
[7] τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
[8] οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
[9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
[10] καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
[11] ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
[12] εἶναι πανοῦργοι—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.
[13] [Λυσιστράτη]: εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
[14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
[15] εὐδουσι κούχ ἤκουσιν.
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὦ φιλάτη
[16] ἤξουσιν· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
[17] ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
[18] ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
[19] κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
- [20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἕτερά τᾶρ' ἦν τῶνδε προὔργιαίτερα
[21] αὐταῖς.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,
[22] ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
[23] τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]: μέγα.
[23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ παχύ;
- [24] [Λυσιστράτη]: καὶ νῆ Δία παχύ.
- [24b] [Καλονίκη]: κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
[25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
[26] ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
[27] πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
- [28] [Καλονίκη]: ἦ πού τι λεπτὸν ἐστὶ τούρριπτασμένον.
[29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὄλης τῆς Ἑλλάδος
[30] ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
- [31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὥχεϊτ' ἄρα.
[32] [Λυσιστράτη]: ὥς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
[33] ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
- [34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοῖνον μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
[35] [Λυσιστράτη]: Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
[36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
[37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
[38] τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39] ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
[40] αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων

- [41] ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
- [43] ἢ λαμπρόν, αἷ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαῖ περιβαρίδες
- [48] χῆγγουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ ἔγω βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῃαι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμεν ἐγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θοὺκάταιον ἤρετο.
das|Oukation
- [65] ἅτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονταί τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νῆ τὸν Δία·
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
- [70] τί φῆς; τί σιγᾷς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ἡῦρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὔνεκα
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναῖκας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἦδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼν προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
- [81] καὶ ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτῶ]: μάλα γ' οἶῶ ναιὶ τῷ σιώ·

- [82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πugnὰν ἄλλομαι.
- [83] [Καλονίκη]: ὥς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
- [84] [Λαμπιτώ]: ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποπαλάσσετε.
- [85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
- [86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιῷ Βοιωτία
- [87] ἔκει ποθ' ὕμέ.
- [87b] [Μυρρίνη]: νῆ μὰ Δία Βοιωτία,
- [88] καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
- [88b] [Καλονίκη]: καὶ νῆ Δία
- [89] κομψότατα τὴν βληχῷ γε παρατετιμμένη.
- [90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
- [90b] [Λαμπιτώ]: χαῖα ναὶ τῷ σιῷ,
- [91] Κορινθία δ' αὖ.
- [91b] [Καλονίκη]: χαῖα νῆ τὸν Δία
- [92] δήλη 'στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
- [93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλῖαξε τόνδε τὸν στόλον
- [94] τὸν τᾶν γυναικῶν;
- [94b] [Λυσιστράτη]: ἦδ' ἐγώ.
- [94c] [Λαμπιτώ]: μῦσιδδέ τοι
- [95] ὅ τι λῆς ποθ' ἄμέ.
- [95b] [Καλονίκη]: νῆ Δί' ὦ φίλη γύναι,
- [96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
- [97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ', ὕμᾶς τοδὶ
- [98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
- [98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
- [99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
- [100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
- [101] πάσαισιν ὕμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
- [102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὧ τάλαν
- [103] ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη.
- [104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμὸς γε τελέους ἐπὶ μῆνας ἐν Πύλῳ.
- [105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμὸς γὰρ καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση ποκά,
- [106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
- [107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
- [108] ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
- [109] οὐκ εἶδον οὐδ' ὀλισβον ὀκτωδάκτυλον,
- [110] ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνῃ 'πικουρία.
- [111] ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὐροιμ' ἐγώ,
- [112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
- [112b] [Καλονίκη]: νῆ τῷ θεῷ·
- [113] ἔγωγ' ἂν οὖν κἂν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
- [114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
- [115] [Μυρρίνη]: ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ
- [116] δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
- [117] [Λαμπιτώ]: ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω
- [118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
- [119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρῦφθαι τὸν λόγον.
- [120] ἡμῖν γὰρ ὧ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
- [121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
- [122] ἀφεκτέ' ἐστὶ—
- [122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
- [122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
- [125] τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
- [126] αὐταὶ τί μοιμουᾶτε κἀνανεύετε;
- [127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
- [128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὧς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
- [132] ἔφησθα σαυτῆς κἄν παρατεμεῖν θῆμισυ.
- [133] [Καλονίκη]: ἄλλ' ἄλλ' ὃ τι βούλει· κἄν με χρῆ διὰ τοῦ πυρός
- [134] ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
- [135] οὐδὲν γὰρ οἶον ὧς φίλη Λυσιστράτη.
- [136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;
- [136b] [Ἄλλη]: κάγω βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- [137] [Λυσιστράτη]: ὧ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος,
- [138] οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.
- [139] οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλην Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
- [140] ἀλλ' ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη
- [141] μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσάμεσθ' ἔτ' ἂν,
- [142] ξυμψήφισαί μοι.
- [142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῷ
- [143] γυναικᾶς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
- [144] ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- [145] [Λυσιστράτη]: ὧ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
- [146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
- [147] ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
- [148] γένοιτ' ἂν εἰρήνη;
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολὺ γε νῆ τῷ θεῷ.
- [149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
- [150] κἄν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
- [153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
- [154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
- [155] [Λαμπιτώ]: ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
- [156] γυμναῖς παραϊδῶν ἐξέβαλ', οἶῳ, τὸ ξίφος.
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὧς μέλε;
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
- [161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
- [163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
- [164] κἄλλως ὀδυνᾷν χρὴ· κάμει ταχέως πάνυ
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
- [166] ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
- [168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
- [169] παντὶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

[170] τὸν τῶν Ἀσσαναίων γὰρ μὲν ῥυάχετον
 [171] πᾶς καὶ τις ἀμπεῖσειεν αὐτὸν μὴ πλαδοιῆν;
 [172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
 [173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωνται ταῖς τριήρεσιν,
 [174] καὶ τῶργύριον τῶβυσσον ἢ παρ' τᾷ σιῶ.
 [175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
 [176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 [177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δοῦν,
 [178] ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 [179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
 [180] [Λαμπιτώ]: παντὶ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
 [181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὦ Λαμπιτοῖ
 [182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
 [183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
 [184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 [185] θῆς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
 [186] καὶ μοι δότω τὰ τόμια τις.
 [186b] [Καλονίκη]: Λυσιστράτη
 [187] τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
 [187b] [Λυσιστράτη]: ὄντινα;
 [188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
 [189] μηλοσφαγούσας.
 [189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
 [190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
 [191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;
 [191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκὸν ποθεν
 [192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
 [193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ἵππον;
 [193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
 [194] ἡμεῖς;
 [194b] [Λυσιστράτη]: ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλη, φράσω.
 [195] θῆσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
 [196] μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
 [197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
 [198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾷ τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
 [199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ξνδοθεν καὶ σταμνίον.
 [200] [Μυρρίνη]: ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεὼν ὅσος.
 [201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἤσθειν λαβών.
 [202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
 [203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 [204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
 [205] [Καλονίκη]: εὐχρῶν γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
 [206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὲν ποτόδδω γ' ἄδω ναὶ τὸν Κάστορα.
 [207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὁμνύναι.
 [208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχῃς.
 [209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
 [210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κάγω λέγω·
 [211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταῦτα κάμπεδώσετε.
 [212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ—
 [213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ—
 [214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. λέγε.
 [215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. παπαῖ

- [216] ὑπολύεται μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἄταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἄταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
- [223] [Λυσιστράτη]: κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.
- [224] [Καλονίκη]: κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.
- [225] [Λυσιστράτη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία, —
- [226] [Καλονίκη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία, —
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχλῃ προσκινήσομαι.
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχλῃ προσκινήσομαι.
- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
- [237b] [Πᾶσαι]: νῆ Δία.
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
- [239] ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.
- [240] [Λαμπιτώ]: τίς ὠλολυγὰ;
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
- [241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
- [242] ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
- [243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
- [244] τασδί δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
- [245] ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
- [246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.
- [247] [Καλονίκη]: οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσιν οἶει
- [248] τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
- [250] ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
- [251] ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
- [253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
- [255] κορμοῦ τοσούτονι βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
[260] γυναῖκας, ὃς ἐβόσκομεν
[261] κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] ἔξ ἐτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ' ἑπτακάδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσοῦτου;
[285] μή νυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
[287] λοιπόν ἐστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
[292] ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
[294] μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

[296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς **δεινὸν** ὤναξ Ἡράκλεις
[297] **προσπεσόν** μ' ἐκ τῆς **χύτρας**
[298] ὥσπερ **κύων** **λυττώσα** τῷφθαλμῷ δάκνει·
[299] **κᾶστιν** γε **Λήμνιον** τὸ πῦρ
[300] τοῦτο **πάσῃ** **μηχανῇ**.
[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὦδ' ὁδὰξ **ἔβρυκε** τὰς **λήμας** ἐμοῦ.
[302] **σπεῦδε** πρόσθεν ἐς **πόλιν**
[303] καὶ **βοήθει** τῇ **θεῷ**.
[304] ἦ πότ' αὐτῇ **μᾶλλον** ἢ νῦν ὦ **Λάχης** ἀρήξομεν;
[305] **φῷ** **φῷ**.
[305a] **ἰοὺ** **ἰοὺ** τοῦ **καπνοῦ**.

Tetrameter

[306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ **πῦρ** **ἐγρήγορεν** **θεῶν** ἕκατι καὶ **ζῆ**.
[307] οὔκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν **ξύλῳ** **θείμεσθα** πρῶτον αὐτοῦ,
[308] τῆς **ἀμπέλου** δ' ἐς τὴν **χύτραν** τὸν **φανὸν** **ἐγκαθέντες**
[309] **ἄψαντες** εἴτ' ἐς τὴν **θύραν** κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
[310] **κἄν** μὴ **καλοῦντων** τοὺς **μοχλοὺς** **χαλῶσιν** αἱ **γυναῖκες**,
[311] **ἐμπιμπράναι** **χρὴ** τὰς **θύρας** καὶ τῷ **καπνῷ** **πιέζειν**.
[312] **θώμεσθα** δὴ τὸ **φορτίον**. **φεῦ** τοῦ **καπνοῦ** **βαβαιάξ**.
[313] **τίς** **ξυλλάβοιτ'** ἄν τοῦ **ξύλου** τῶν ἐν **Σάμῳ** **στρατηγῶν**;
[314] ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν **ράχιν** **θλίβοντά** μου **πέπαυται**.
[315] **σὸν** δ' ἔργον ἐστὶν ὦ **χύτρα** τὸν **ἄνθρακ'** ἐξεγείρειν,
[316] τὴν **λαμπάδ'** **ἡμμένην** ὅπως **πρώτιστ'** ἐμοὶ **προσοίσεις**.
[317] **δέσποινα** **Νίκη** **ξυγγενοῦ** τῶν τ' ἐν **πόλει** **γυναικῶν**
[318] τοῦ νῦν **παρεστῶτος** **θράσους** **θέσθαι** **τροπαῖον** ἡμᾶς.

Lyrik

[319] [Χορὸς Γυναικῶν]: **λιγνὺν** **δοκῶ** μοι **καθορᾶν** καὶ **καπνὸν** ὦ **γυναῖκες**
[320] ὥσπερ **πυρὸς** **καομένου**· **σπευστέον** ἐστὶ **θᾶττον**.

Strophe 3

[321] [Χορὸς Γυναικῶν]: **πέτου** **πέτου** **Νικοδίκη**,
[322] **πρὶν** ἐμπεπρῆσθαι **Καλύκην**
[323] **τε** καὶ **Κρίτυλλαν** **περιφυσήτω**
[324] **ῥύπό** **τε** **νόμων** † **ἀργαλέων**
†
[325] **ὑπό** **τε** **γερόντων** **ὀλέθρων**.
[326] ἀλλὰ **φοβοῦμαι** τόδε, μῶν **ὑστερόπους** **βοηθῶ**.
[327] νῦν δὲ γὰρ **ἐμπλησαμένη** τὴν **ὑδρίαν** **κνεφαία**
[328] **μόλις** ἀπὸ **κρήνης** ὑπ' **ὄχλου** καὶ **θορύβου** καὶ **πατάγου**
[329] **χυτρείου**,
[330] **δούλαισιν** ὥστιζομένη
[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]
[331] **στιγματίαις** **θ'**, **ἄρπαλέως**
[332] **ἀραμένη** ταῖσιν **ἐμαῖς**
[333] **δημότισιν** **καομέναις**
[334] **φέρουσ'** **ὑδωρ** **βοηθῶ**.

Antistrophe 3

[335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσάρας γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
[341] ἃς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένης Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
[345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καὶ σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
[347] Τριτογένει', εἴ τις ἐκεῖνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

[350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
[353] ἔσμός γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὀρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν
[359] ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζη.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις ἢ τρίς
[361] ἔκοπεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σῶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλῃ σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὦ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἴνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἴνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αὐτὸ δεῖξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἐμοὶ σὺ λουτρόν ὦ σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσου;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γὰρ εἰμι.

[380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.
 [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.
 [381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
 [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὤχελῳε.
 [382] [Χορὸς Γερόντων]: οἷμοι τάλας.
 [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;
 [383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
 [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
 [385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐὸς εἰμ' ἤδη τρέμων.
 [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

Episode

[387] [Πρόβουλος]: ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
 [388] χῶ τυμπανισμὸς χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 [389] ὃ τ' Ἄδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 [390] οὗ ἔγω ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῆκκλησίᾳ;
 [391] ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
 [392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
 [393] αἰαῖ Ἄδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 [394] ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 [395] ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγου
 [396] κόπτεσθ' Ἄδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 [397] ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
 [398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ' ἄσματα.
 [399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 [400] αἱ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
 [401] ἔλουσιν ἡμᾶς, ὥστε θαίματιδία
 [402] σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
 [403] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαιά γε.
 [404] ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεῶμεθα
 [405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 [406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα.
 [407] οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 [408] ὦ χρυσοχόε τὸν ὁρμον δν ἐπεσκεύασας,
 [409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 [410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 [411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 [412] σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 aber
 [413] ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 [414] ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
 [415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
 [416] ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
 [417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
 [418] ἄθ' ἀπαλὸν δν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 [419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.
 [420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
 [421] ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 [422] κωπῆς ἔσσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,
 [423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.
 [424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,

[425] ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σκέθω.
 [426] τί κέχρηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.
 [430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὦ μιὰρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χεῖρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τ᾽ ἄρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὦν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσῃν
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τ᾽ ἄρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τ᾽ ἄρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τ᾽ ἄρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
 [448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιέλοιψ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέ ποτ' ἔσθ' ἡττητέα
 [451] ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.
 [452b] [Λυσιστράτη]: νῆ τὴν θεῶν γνώσεσθ' ἄρα
 [453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὦ σκοροδοπανδοκευτριάτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἴμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ᾧ; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;
 [465b] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλήν γ', ἐάν περ πλησίον κάπηλος ᾗ.

Agon

Vorspiel

[467] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
 [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;

[469] οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῖσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κᾶρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
[477] οὐ' γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἔμοῦ
[480] ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[481] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὃ τι τε
[482] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[483] ἱερὸν τέμενος.

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ὥς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] ὃ τι βυλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκυκλήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρώντων
[492] ὃ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταυτόν.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταυτόν;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
[498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ὥς σωθήσῃ, κἂν μὴ βούλῃ.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινὸν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νῆ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὦ τᾶν.

[501b] [Πρόβουλος]: κεί μὴ δέομαι;

[501c] [Λυσιστράτη]: τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

[502] [Πρόβουλος]: ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;

[503] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς φράσσομεν.

[503b] [Πρόβουλος]: λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς,

[503c] [Λυσιστράτη]: ἀκροῶ δὴ,

[504] καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.

[504b] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ

[505] ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.

[505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοῖνυν πολὺ μᾶλλον.

[506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.

[506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.

[507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα †
† † †

[508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.

[509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καί τοι οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.

[510] ἀλλ' ἠσθάνομεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὔσαι

[511] ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·

[512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
innerlich

[513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι

[514] ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ.

[515] οὐ σιγήσει; κἀγὼ ἐσίγων.

[515b] [Γυνὴ Β]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.

[516] [Πρόβουλος]: κἂν ὦμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.

[516b] [Λυσιστράτη]: τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.

[517] ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·

[518] εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ' ὤνερ διαπράττεσθ' ὥδ' ἀνοήτως;

[519] ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,

[520] ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

[521] [Πρόβουλος]: ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος.

[521b] [Λυσιστράτη]: πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,

[522] εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;

[523] ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούομεν ἤδη,

[524] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἕτερός τις·

[525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ

[526] ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

[527] ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσθητ' ἀντακροᾶσθαι

[528] κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

[529] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.

[529b] [Λυσιστράτη]: σιώπα.

[530] [Πρόβουλος]: σοὶ γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φοροῦση

[531] περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην.

[531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

[532] παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν

[533] ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,

[534] κᾶτα σιώπα

[535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.

[536] [Λυσιστράτη]: κᾶτα ξαίνειν ξυζωσάμενος

[537] κυάμους τρώγων·

[538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
[542] τοῦδ' ἂν γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ'
[543] ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς
[545] ἐνὶ φύσιν, ἐνὶ χάριν, ἐνὶ θράσος,
[546] ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ δὲ φιλόπολιν
[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
[550] χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὃ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῆ Κυπρογένει' Ἀφροδίτῃ
[552] ἥμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
[553] κᾶτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
[554] οἷμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.
[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;
[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.
[556b] [Γυνὴ Α]: νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις κἂν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
[559] [Πρόβουλος]: νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρεῖους.
[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πᾶγμα γέλοιοι,
[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὦνῃται κορακίνους.
[561] [Γυνὴ Β]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Pferd
[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
Greisin·
[563] ἕτερος δ' αὖ Θραξ πέλτην σείων ἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
Tereus,
[564] ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
schluckte|hinunter.
[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυνάται παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;
[566b] [Λυσιστράτη]: φάυλως πάνυ.
[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.
[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,
[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,
[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔαση,
[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
[572] παύσειν οἶεσθ' ὦ ἀνόητοι;
[572b] [Λυσιστράτη]: κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῇ νοῦς,

[573] ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δῆ; φέρ' ἴδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577] καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὖνοϊαν, ἅπαντας

[580] καταμιγνύοντας τοὺς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,

[581] κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·

[582] καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584] χωρὶς ἔκαστον· κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κᾶπειτα ποιῆσαι

[586] τολύπην μεγάλην κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολουπεύειν,

[588] αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρῶτιστον μὲν γε τεκοῦσαι

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσης.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἥνικα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔατε,

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὐκουν χᾶνδρες γηράσκουσιν;

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

[595] ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἂν ἦ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

[598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός—

[599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;

[600] †χωρίον ἐστί· † σορὸν ὠνήσει·
†

[601] μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.

[602] λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

[603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

[604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

[605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·

[606] ὁ Χάρων σε καλεῖ,

[607] σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Episode

[608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;

[609] νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

[610] ἑμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.

[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθήμεσθά σε;

[612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνυ

[613] ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

[614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθ' ἄνδρες τουτῶι τῷ πράγματι.
[616] ἦδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

[617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακύνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναικας ἐξεπαίρῳσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἔνθεν ἔζων ἐγώ.

Trochäen

[626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναικας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
[629] οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
[634] ὥδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταῦτόσ' γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραδὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

[636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γινώσεται.
[637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὧ φίλαι γράες ταδί πρῶτον χαμαί.
[638] ἡμεῖς γὰρ ὧ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτα μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὺς ἦ δεκέτις οὔσα τάρχηγέτι·
[645] κᾶτ' ἔχουσα τὸν κροκῶτον ἄρκτος ἢ Βραυρωνίοις·
[646] κάκانهφόρουν ποτ' οὔσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἰσχάδων ὀρμαθόν·

Trochäen

[648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προὔφειλῳ τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τοῦράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὕμιν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπῶνον ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλῶσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

[655] ἀλλ' ὕφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
[656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
[657] τῷδέ γ' ἀψήκτω πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

[658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
[660] πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον.
[661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνὴρ.
[662] ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὥς τὸν ἄνδρα δεῖ
[663] ἄνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὖν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
[665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λεῖψύδριον ἦλθομεν ὅτ' ἤμεν ἔτι,
[666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
[670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσεῖσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

[672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
[673] οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
[674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
[675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὥσπε, Ἀρτεμισία.
[676] ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
[677] ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κᾶποχον γυνή,
[678] κούκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
[679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
[680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
[681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Antistrophe 2

[683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
[684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὦν ἐγὼ δῆ, καὶ ποιήσω
[685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
[686] ἀλλὰ χήμεῖς ὦ γυναῖκες θάττον ἐκδυώμεθα,
[687] ὥς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.
[688] νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
[690] κυάμους μέλανας.
[691] ὥς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
[695] αἰετὸν τίκτοντα κἀνθαρὸς σε μαιεύσομαι.

Trochäen

[696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ
[697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
[698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
[699] ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
[700] ὥστε κάχθες θήκᾳτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
[701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
[702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
[703] οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
[704] κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
[705] τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβῶν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

- [706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
- [707] τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
- [708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
- [709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
- [710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φῆς; τί φῆς;
- [711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.
- [712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
- [713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.
- [714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νῦν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
- [715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
- [716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἰὼ Ζεῦ.
- [717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
- [718] ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
- [719] οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν διαδιδράσκουσι γάρ.
- [720] τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
- [721] κατέλαβον ἥ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,
- [722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,
- [723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουόθου †μίαν†
teinet
- [724] ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω
- [725] ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
- [726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
- [727] ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
- [728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;
- [728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
- [729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
- [730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.
- [730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;
- [731] οὐκ εἶ πάλιν;
- [731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ
- [732] ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
- [733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννῃ, μὴδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
- [734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐῷ 'πολέσθαι τᾶρι;
- [734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.
- [735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,
Amorgis,
- [736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.
zurück|gelassen|habe|ich.
- [736b] [Λυσιστράτη]: αὐθιγτέρα
- [737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
- [738] χῶρει πάλιν δεῦρ'.
- [738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
Phosphoros
- [739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
hinauf|gehe|ich.
- [740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,
- [741] ἐτέρᾳ γυνὴ ταύτῃ ποιεῖν βουλῆσεται.
- [742] [Γυνὴ Γ]: ὦ πότνι' εἰλείθῃ ἐπίσχες τοῦ τόκου,
- [743] ἕως ἂν εἰς ὄσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
- [744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;
- [744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: ἄλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές.
 [745b] [Γυνὴ Γ]: ἀλλὰ τήμερον.
 [746] ἄλλ' οἴκαδέ μ' ὥς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
 [747] ἀπόπεμψον ὥς τάχιστα.
 [747b] [Λυσιστράτη]: τίνα λόγον λέγεις;
 [748] τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
 [748b] [Γυνὴ Γ]: ἄρρεν παιδίον.
 [749] [Λυσιστράτη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
 [750] ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγώ.
 [751] ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν
 [752] κυεῖν ἔφασκες;
 [752b] [Γυνὴ Γ]: καὶ κυῶ γε νῆ Δία.
 [753] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταύτην εἶχες;
 [753b] [Γυνὴ Γ]: ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
 [754] ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν
 [755] ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
 [756] [Λυσιστράτη]: τί λέγεις; προφασίζεις· περιφανῇ τὰ πράγματα.
 [757] οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
 [758] [Γυνὴ Γ]: ἄλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
 [759] ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
 [760] [Γυνὴ Δ]: ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
 [761] ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
 [762] [Λυσιστράτη]: ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 [763] ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶε
 [764] ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
 [765] ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαί,
 [766] καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 [767] ὥς χρησμός ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
 [768] μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὐτοσί.
 [769] [Γυνὴ Α]: λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
 [769b] [Λυσιστράτη]: σιγᾶτε δῆ.
 [770] ἄλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
 [771] τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
 [772] παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
 [773] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—
 [773b] [Γυνὴ Β]: ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
 [774] [Λυσιστράτη]: ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσιν
 [775] ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
 [776] ὄρνειν οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγνέστερον εἶναι.
 [777] [Γυνὴ Α]: σαφές γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'.
 [777b] [Λυσιστράτη]: ὦ πάντες θεοί,
 [778] μὴ νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 [779] ἀλλ' εἰσώμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
 [780] ὦ φίλταται, τὸν χρησμόν εἰ προδώσομεν.

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 [782] αὐτὸς ἔτι παῖς ὦν.
 [785] οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,

[786] ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 [787] κὰν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
 [788] κᾶτ' ἐλαγοθήρει
 [790] πλεξάμενος ἄρκυς,
 [791] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
 [792] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
 [793] οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 [795] 'κ' εἵνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
 [796] τοῦ Μελανίωνος οἱ σῶφρονες.
 [797] [Γέρων]: βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
 [798] [Γυνή]: κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.
 [799] [Γέρων]: κἀνατείνας λακτίσαι.
 [800] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
 [801] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
 [802] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
 [803] τε τοῖς ἐχθροῖς ἄπασιν,
 [804] ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

Antistrophe 2

[805] [Χορὸς Γυναικῶν]: κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
 [806] τῷ Μελανίωνι.
 [807] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
 [810] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
 [811] Ἑρινύων ἀπορρώξ.
 [812] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
 [813] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]
 [814] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
 [815] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
 [816] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
 [817] τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ,
 [820] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
 [821] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
 [822] [Γέρων]: μηδαμῶς· †ἔδεισά γε. †
 †
 [823] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
 [824] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
 [825] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
 [826] καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' αὐτὸν
 [827] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
 [828] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[829] [Λυσιστράτη]: ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἴτε δεῦρ' ὥς ἐμὲ
 [830] ταχέως.
 [830b] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἢ βοή;
 [831] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ' ἄνδρ' ὀρῶ προσιόντα παραπεληγμένον,
 [832] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
 [833] ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
 [834] μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχι τὴν ὁδόν.
 [835] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἐστί;
 [835b] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: ὦ νῆ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὀράτε· γινώσκει τις ὑμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]: νῆ Δία

[838] ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγώ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησίας]: οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησίας]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησίας]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησίας]: σὺ δ' εἴ τίς ἡκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκοπός.

[850] [Κινησίας]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ἰδοὺ καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

[852] [Κινησίας]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κἂν ὦδον ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίῃ

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησίας]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέση

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ

[860] ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησίας]: ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησίας]: ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησίας]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὔπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ

[868] εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησίας]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

[874] [Κινησίας]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησίας]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

[877b] [Κινησιάζ]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
 [878] ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
 [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
 [880] [Κινησιάζ]: αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
 [881] ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;
 [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
 [883] ἔστιν.
 [883b] [Κινησιάζ]: κατὰβηθ' ὧ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
 [884] [Μυρρίνη]: οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
 [885] [Κινησιάζ]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
 [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κᾶγανώτερον βλέπειν·
 [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
 [888] ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἃ κᾶμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
 [889] [Μυρρίνη]: ὧ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
 [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
 [891] [Κινησιάζ]: τί ὧ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χᾶτέραις
 [892] πείθει γυναιξί, κάμ' εἴ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
 [893] αὐτὴ τε λυπεῖ;
 [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
 [894] [Κινησιάζ]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμ' καὶ σὰ χρήματα
 [895] χεῖρον διατίθης.
 [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 [896] [Κινησιάζ]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
 [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
 [897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νῆ Δία.
 [898] [Κινησιάζ]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργιάστᾳ σοι
 [899] χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
 [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῇτέ γε
 [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
 [901b] [Κινησιάζ]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
 [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 [903] κᾶγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
 [904] [Κινησιάζ]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
 [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ.
 [906] [Κινησιάζ]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὧ Μύρριον;
 [907] [Μυρρίνη]: ὧ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
 [908] [Κινησιάζ]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὧ Μανῆ φέρε.
 [909] ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,
 [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
 [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαν
 [911] δράσειε τοῦθ';
 [911b] [Κινησιάζ]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
 [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
 [913] [Κινησιάζ]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
 [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιорκήσω τάλαν;
 [915] [Κινησιάζ]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης.
 [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
 [916b] [Κινησιάζ]: μηδαμῶς.
 [917] ἄρκεῖ χαμαὶ νῶν.
 [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγὼ
 [918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.

[919] [Κινησιάς]: ἢ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.
 [920] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι.
 [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
 [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
 [922b] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
 [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
 [924] [Μυρρίνη]: ἰδοῦ.
 [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκέ νυν ταχέως πάνυ.
 [925] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
 [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
 [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
 [927b] [Μυρρίνη]: νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
 [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
 [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
 [929b] [Κινησιάς]: ἤδη πάντ' ἔχω.
 [930] [Μυρρίνη]: ἅπαντα δῆτα.
 [930b] [Κινησιάς]: δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
 [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
 [932] μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 [933] [Κινησιάς]: νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
 [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
 [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
 [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
 [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
 [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
 [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
 [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
 [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
 [939] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.
 [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
 [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλειφου λαβῶν.
 [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
 [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ὄζον γάμων.
 [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἥνεγκον μύρον.
 [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὐτ' ὦ δαιμονία.
 [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
 [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
 [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
 [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
 [948] ἀλλ' ὠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
 [949] μηδέν.
 [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
 [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
 [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
 [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
 [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
 [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδεύρασ' οἴχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἷμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευθεῖς;
[956] πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
[959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς.
[961] κᾶγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἦ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
[964] ποῖα δ' ὄσφυς, ποῖος δ' ὄρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
[968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμουσαρά.
[970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
[971] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖα γλυκερά; μισρὰ μισρά.
[972] [Κινησιάς]: μισρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἢ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κᾶτ' ἐξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἅ γερωχία
[981] ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μουσίξαι νέον.
[982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ ποτερον ἄνθρωπος ἢ κονίσσαλος;
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῶ
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
[985] [Κινησιάς]: κᾶπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα.
[986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέφει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὠνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστukas ὦ μιαιώτατε.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;
[991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
[993] ἀλλ' ὥς πρὸς εἰδότη' ἐμὲ σὺ τάληθῃ λέγε.
[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τάν Λακεδαίμονι;
[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσᾶ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
[996] ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

[998] ἀπὸ Πανός;
 [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐκ, ἀλλ' ἄρχεν οἷῳ Λαμπιτώ,
 [999] ἔπειτα τᾶλλαι ταῖ κατὰ Σπάρταν ἄμα
 [1000] γυναῖκες ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
 [1001] ἀπήλααν τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
 [1002] [Κινησιᾶς]: πῶς οὖν ἔχετε;
 [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 [1003] ἅπερ λυχνοφορίζοντες ἐπικεκύφαμες.
 [1004] ταῖ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγεῖν
 [1005] ἐῶντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
 [1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
 [1007] [Κινησιᾶς]: τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομύμονται
 [1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 [1009] ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 [1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
 [1011] ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
 [1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
 [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.

Chor

Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
 [1015] οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
 [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
 [1017] ἐξὸν ὧ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
 [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ὥς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
 [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι
 [1020] γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὥς καταγέλαστος εἶ.
 [1021] ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιούσ' ἐγώ.
 [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
 [1023] ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
 [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
 [1025] κεῖ με μὴ 'λύπεις, ἐγὼ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
 [1026] τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
 [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·
 [1028] ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾷτα δεῖξον ἀφελουῖά μοι·
 [1029] ὥς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
 [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ.
 [1031] ἦ μέγ' ὧ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
 [1032] οὐχ ὀρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τρικουρσίαι;
 [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὥς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
 [1034] ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
 [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
 [1036] καὶ φιλήσω.
 [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
 [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
 [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὥς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
 [1038] κᾶστ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς κού κακῶς εἰρημένον,
 [1039] οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
 [1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι

[1041] οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

[1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὧ νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἔν.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1050] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
[1051] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
[1052] ὥς † πόλλ' ἔσω 'στὶν†
†
[1053] κᾶχομεν βαλλάντια.
[1054] κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
[1055] ὅστις ἂν νυνὶ δανείσῃται
[1056] παρ' ἡμῶν,
[1057] ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

Antistrophe 1

[1058] [Χορός]: ἔστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλοὺς τε κάγαθούς.
[1061] κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἦκετ' οὖν εἰς ἔμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρὴ
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς
[1068] ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν
[1070] γεννικῶς, ὥς
[1071] ἢ θύρα κεκλήσεται.

Anapäste

[1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
[1077] ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἴκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, †τεθερμῶσθαί γε† χεῖρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντῶ τις ἐλσὼν ἀμὴν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὀρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
[1083] ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

[1095b] [Λάκων]: ναὶ τὼ σιῶ

[1108] [Χορός]: **χαῖρ'** ὦ **πασὼν ἀνδρειοτάτη·** **δεῖ** δὴ **νυνὶ** σε **γενέσθαι**
[1109] **δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολὺπειρον·**
[1110] ὥς οἱ **πρῶτοι** τῶν **Ἑλλήνων** τῇ **σῇ** **ληφθέντες ἱγυγι**
[1111] **συνεχώρησάν** σοι καὶ κοινῇ **τάγκλημάτα πάντ'** ἐπέτρεψαν.
[1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ **χαλεπὸν τοῦργον,** εἰ **λάβοι** γέ τις
[1113] **ὀργῶντας** ἀλλήλων τε μὴ **ῥ' κπειρωμένους.**
[1114] **τάχα δ' εἴσομαι** ἴγῳ. ποῦ **ῥ' στί**ν ἡ **Διαλλαγὴ;**
[1115] **πρόσαγε λαβοῦσα** πρῶτα τοὺς **Λακωνικοὺς,**
[1116] καὶ μὴ **χαλεπῇ** τῇ **χειρὶ** μηδ' **αὐθαδικῇ,**
[1117] μηδ' ὥσπερ ἡμῶν **ἄνδρες** ἀμαθῶς τοῦτ' **ἔδρων,**
[1118] ἀλλ' ὥς **γυναῖκας εἰκός,** οἰκείως πάνυ,
[1119] ἦν μὴ **διδῶ** τὴν **χεῖρα,** τῆς **σάθης ἄγε.**
[1120] **ἴθι** καὶ σὺ τούτους τοὺς **Ἀθηναίους ἄγε,**
[1121] οὐ δ' ἂν **διδῶσι** **πρόσαγε** τούτους **λαβομένη.**
[1122] **ἄνδρες Λάκωνες** **στήτε** παρ' ἐμὲ πλησίον,
[1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ **λόγων ἀκούσατε.**
[1124] ἐγὼ **γυνὴ** μέν **εἰμι,** **νοῦς δ' ἔνεστί** μοι,
[1125] αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς **γνώμης ἔχω,**
[1126] τοὺς δ' ἐκ **πατρός** τε καὶ **γεραιτέρων λόγους**
[1127] **πολλοὺς ἀκούσας'** οὐ **μεμούσμαι** κακῶς.
[1128] **λαβοῦσα δ' ὑμᾶς** **λοιδορῆσαι** βούλομαι
[1129] κοινῇ δικαίως, οἱ **μῖα**ς ἐκ **χέρνιβος**

[1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὀλυμπίαισιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
[1132] εἵποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἶε περαίνεται.
[1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
[1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεὸς σείων ἅμα.
[1143] ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
[1145] ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο
[1146] δηοῦτε χῶραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
[1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
[1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
[1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἶε;
[1150] οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἐταίρους ἵππιου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κήλευθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
[1157] [Λάκων]: οὐπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
[1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
[1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργγμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
[1160] μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοῦμποδῶν;
[1162] [Λάκων]: ἀμέξ γε λῶμες, αἳ τις ἀμὴν τῶγκυκλον
[1163] λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.
[1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὦ τᾶν;
[1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
[1164] ὅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
[1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
[1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὠγάθ' αὐτοῖς.
[1166b] [Ἀθηναῖος]: κᾶτα τίνα κινήσομεν;
[1167] [Λυσιστράτη]: ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
[1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
[1169] πρῶτιστα τὸν Ἑχينوῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
[1170] κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
[1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιῶ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
[1172] [Λυσιστράτη]: ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
[1173] [Ἀθηναῖος]: ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
[1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γὰ πρῶτα† ναὶ τῷ σιῷ.
[1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὶν διαλλαγῇτε, ταῦτα δράσετε.
[1176] ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσασθε καὶ
[1177] τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
[1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτ'α δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν
 [1180] βινεῖν ἄπασιν;
 [1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τῷ σιῶ
 [1181] ἀμοῖσι.
 [1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
 [1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
 [1183] ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
 [1184] ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
 [1185] ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε.
 [1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβῶν
 [1187] ἄπεισ' ἕκαστος.
 [1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
 [1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
 [1188b] [Ἀθηναῖος]: νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
 [1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 [1191] χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
 [1192] οὐ φθόνοσ' ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
 [1193] τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
 [1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
 [1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
 [1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
 [1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ
 [1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
 [1199] χᾶττ' ἂν ἔνδον ἦ φορεῖν.
 [1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 [1201] μή τις ὑμῶν
 [1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

[1203] [Χορός]: εἰ δέ τω μὴ σῖτος ὑμῶν
 [1204] ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 [1205] σμικρὰ πολλὰ παιδιά,
 [1206] ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
 [1207] ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 [1208] ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω
 [1209] εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
 [1210] κωρύκους, ὡς λήψεται πυ
 Weizen
 [1211] ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 [1212] οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 [1213] πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 [1214] προαγορεύω μὴ βαδίζειν
 [1215] τὴν ἐμήν, ἀλλ'
 [1215a] εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Lyrische Szene

- [1216] [Ἀθηναῖος Α.]: : ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Ἀθηναῖος nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μὼν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Ἀθηναῖος der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Ἀθηναῖος der Ort.
- [1219] : οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Ἀθηναῖος dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Ἀθηναῖος Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Ἀθηναῖος Β]: χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Ἀθηναῖος Α.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Ἀθηναῖος Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Ἀθηναῖος Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
[Ἀθηναῖος weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seiend;
- [1225] [Ἀθηναῖος Β.]: : οὐπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Ἀθηναῖος habel|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
[Ἀθηναῖος die Lakonischen·
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Ἀθηναῖος Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Ἀθηναῖος Α.]: : ὀρθῶς γ', ὅτι· νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
[Ἀθηναῖος nicht sind|wir|gesund·
- [1229] : ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Ἀθηναῖος überzeuge sprechend|seiend,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
[Ἀθηναῖος überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
[Ἀθηναῖος nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὃ τι ταραξομεν·
[Ἀθηναῖος irgend werden|wir|auf|rühren·
- [1233] : ὥσθ' ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Ἀθηναῖος nicht hören|wir,
- [1234] : ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενόηκαμεν,
[Ἀθηναῖος dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτ' αὖτ' ὅτι τῶν αὐτῶν πέρι.
[Ἀθηναῖος gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
[Ἀθηναῖος doch irgendwer
- [1237] : ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
[Ἀθηναῖος singen nötig|seiend,
- [1238] : ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπικρήσαμεν.
[Ἀθηναῖος und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
[Ἀθηναῖος kommen|sie wieder
- [1240] : ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται ὧ μαστιγίαι;
[Ἀθηναῖος o Geißel|würdige;
- [1241] [Ἀθηναῖος Β.]: : νῆ τὸν Δί' ὥς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Ἀθηναῖος gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὦ Πολυχαρεῖδα λαβὲ τὰ φουσατήρια,
[1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κείσω καλὸν
[1244] ἐς τὼς Ἀσσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα †.
† †.
- [1245] [Ἀθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
[1246] ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὀρῶν ὀρχουμένους.

Lyrik

- [1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: ὄρμαν
[1248] τὼς κυρσανίως ὦ Μναμούνα
[1249] τάν τ' ἐμὰν Μῶαν, ἄτις
[1250] οἶδεν ἀμὲ τὼς τ' Ἀσαναίως,
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἄρταμιτίῳ
[1252] πρῶκροον σιοεῖκελοι
[1253] ποττὰ κᾶλα τὼς Μήδως τ' ἐνίκων,
[1254] ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
[1255] ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρως
[1256] θάγοντας οἶῶ τὸν ὀδόντα·
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἦνσει †,
† †
[1258] πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.
[1260] ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
[1261] τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
[1262] ἀγροτέρᾳ σηροκτόνε
[1263] μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
[1264] ποττὰς σπονδὰς,
[1265] ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
[1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἶη
[1267] ταῖς συνθήκαις,
[1268] καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
[1269] ὦ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
[1270] κυναγὲ παρσένε.
[1273] [Ἀθηναῖος]: ἄγε νυν ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς,
[1274] ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε
[1275] ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή
[1276] στήτω παρ' ἄνδρα, κᾶτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
[1277] ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
[1278] τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

Lyrik

- [1279] [Χορὸς Ἀθηναίων]: πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,
[1280] ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν,
[1281] ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
[1282] Ἰήιον
[1283] εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
[1284] ὃς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται,
[1285] Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
[1286] πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
[1287] εἴτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
[1288] χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
[1289] Ἥσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
[1290] ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
[1291] ἀλαλαῖ ἰὴ παιήων·
[1292] αἶρεσθ' ἄνω ἰαί,
[1293] ὡς ἐπὶ νίκη ἰαί.
[1294] εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.
[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὐτ' ἔραννὸν ἐκλιπῶα
[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
[1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
[1302] τοὶ δὴ παρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
[1303] εἶα μάλ' ἔμβη
[1304] ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,
[1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
[1306] τᾷ σιῶν χοροὶ μέλονται
[1307] καὶ ποδῶν κτύπος,
[1308] ᾗ τε πῶλοι ταὶ κόραι
[1309] παρ τὸν Εὐρωταν
[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
[1311] ἀγκονίωαι,
[1312] ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾗπερ Βακχᾶν
[1313] θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.
[1314] ἀγεῖται δ' ἅ Λήδας παῖς
[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
[1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
[1319] ᾗ τις ἔλαφος κρότον δ' ἀμᾶ ποίει χρωφελήταν.
[1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.